

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.11.1991, sp. zn. 1 To 59/91, ECLI:CZ:NS:1991:1.TO.59.1991.1

Číslo: 39/1992

Právní věta: Jsou-li opatřeny po seznámení obviněného s výsledky vyšetřování podle § 166 odst. 1 tr.ř. nové důkazy, je nutno s výsledky tohoto doplnění obviněného seznámit postupem podle § 166 tr.ř. Jde přitom o úkon, který je vykonáván vůči obviněnému, takže nestačí, když o nově opatřených důkazech je informován jen obhájce obviněného. Prohlášení obviněného, že si nepřeje být seznámen s dalšími důkazy, které mají být teprve opatřeny, nezbavuje vyšetřovatele povinnosti po doplnění vyšetřování vyzkoušet obviněného podle § 166 odst. 3 tr.ř. o seznámení s jeho výsledky.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 29.11.1991

Spisová značka: 1 To 59/91

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Obviněný a jeho práva, Řízení přípravné

Předpisy: 141/1961 Sb. § 166

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 39

Jsou-li opatřeny po seznámení obviněného s výsledky vyšetřování podle § 166 odst. 1 tr. ř. nové důkazy, je nutno s výsledky tohoto doplnění obviněného seznámit postupem podle § 166 tr. ř. Jde přitom o úkon, který je vykonáván vůči obviněnému, takže nestačí, když o nově opatřených důkazech je informován jen obhájce obviněného.

Prohlášení obviněného, že si nepřeje být seznámen s dalšími důkazy, které mají být teprve opatřeny, nezbavuje vyšetřovatele povinnosti po doplnění vyšetřování vyzkoušet obviněného podle § 166 odst. 3 tr. ř. o seznámení s jeho výsledky.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČR z 29. listopadu 1991 sp. zn. [1 To 59/91](#))

Nejvyšší soud ČR zamítl stížnost krajského prokurátora v Praze proti usnesení krajského soudu v Praze z 31. října 1991 sp. zn. 1 T 35/91.

Z odůvodnění :

Napadeným usnesením krajský soud při předběžném projednání obžaloby vrátil podle § 188 odst. 1 písm. f) tr. ř. prokurátorovi k došetření trestní věc obviněných mladistvých M. D. a Z. B. Na obviněné mladistvé byla podána obžaloba pro dva trestné činy znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zák. a krajskému soudu jako soudu prvního stupně byla věc postoupena podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. okresním soudem Praha- západ. V odůvodnění napadeného usnesení krajský soud rozvedl, v kterých směrech považuje věc za nedostatečně objasněnou a jakými důkazy je třeba doplnit přípravné řízení.

Proti usnesení podal v zákonné lhůtě krajský prokurátor v Praze stížnost, v níž důkazy požadované krajským soudem označil zčásti za nepotřebné pro rozhodnutí o vině, zčásti za nadbytečné a zčásti za takové, že je může krajský soud sám snadno provést v hlavním líčení. Proto krajský prokurátor navrhl, aby Nejvyšší soud ČR zrušil napadené usnesení a aby uložil krajskému soudu o věci znovu jednat a rozhodnout.

Nejvyšší soud ČR přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná. Dosavadní důkazní řízení je neúplné a k náležitému objasnění věci je třeba, aby věc byla vrácena do přípravného řízení.

Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí tyto své závěry podrobně odůvodnil. Dále pak uvedl, že krajský soud opomněl v napadeném usnesení vytknout podstatnou vadu přípravného řízení, která se vztahovala ke skončení vyšetřování. Podle § 166 odst. 1 tr. ř. uzná-li vyšetřovatel vyšetřování za skončené a jeho výsledky za postačující k podání obžaloby, seznámí obviněného s výsledky vyšetřování, předloží mu vyšetřovací spisy k prostudování a poučí jej o jeho právu navrhnout doplnění vyšetřování. Podle § 166 odst. 2 tr. ř. má-li obviněný obhájce, je třeba jej k seznámení s výsledky vyšetřování přizvat a umožnit mu prostudovat spisy. Podle těchto ustanovení seznámení s výsledky vyšetřování v posuzované věci nebylo provedeno. Oba obvinění mladiství byli seznámeni s výsledky vyšetřování v souladu s ustanoveními § 166 odst. 1, 2 tr. ř. dne 22. 3. 1991 (č. l. 153, 154 spisu). Poté však ještě bylo přípravné řízení doplněno zprávou Obvodního ústavu národního zdraví Praha 5 ze dne 28. 3. 1991, která vyšetřovateli došla dne 3. 4. 1991. V této zprávě byly uvedeny závažné okolnosti týkající se poškozené E. N.

Za těchto okolností měl vyšetřovatel znovu provést seznámení obviněných mladistvých s výsledky vyšetřování postupem podle § 166 odst. 1 a násl. tr. ř. To ovšem vyšetřovatel neučinil a místo toho doručil opis lékařské zprávy obhájcům obviněných mladistvých. Tímto postupem však nemohlo být nahrazeno seznámení obviněných mladistvých s výsledky vyšetřování. Z dikce ustanovení § 166 odst. 1 tr. ř. je zřejmé, že seznámení s výsledky vyšetřování je procesním úkonem, který vyšetřovatel musí provést s obviněným, a že pokud jde o obhájce, je třeba ho k tomuto úkonu přizvat. I v takovém případě však jde o procesní úkon vyšetřovatele s obviněným. Je tedy v rozporu s ustanovením § 166 odst. 1 tr. ř., jestliže vyšetřovatel neprovede seznámení s výsledky vyšetřování jako procesní úkon s obviněným a omezí se jen na to, že písemnosti, které jsou obsahem spisu, doručí v opise obhájci. Podle § 166 odst. 6 tr. ř. se obviněný ani obhájce, pokud byli o seznámení s výsledky vyšetřování řádně vyrozuměni (§ 166 odst. 3 tr. ř.), nemusí dostavit k seznámení s výsledky vyšetřování a obviněný může výslovně odmítnout seznámení s výsledky vyšetřování. Podmínkou ovšem je, že o seznámení s výsledky vyšetřování byl vyrozuměn podle § 166 odst. 3 tr. ř. I když obviněný předem, tj. před opatřením příslušných důkazů a před tím, než byl podle § 166 odst. 3 tr. ř. vyrozuměn o seznámení s výsledky vyšetřování, prohlásí, že netrvá na seznámení s výsledky vyšetřování, nedotýká se takové prohlášení povinnosti vyšetřovatele postupovat podle § 166 odst. 1 a násl. tr. ř. a nemá žádný vliv na předepsaný způsob skončení vyšetřování. Postupovat v řízení dále tak, jako by obviněný byl s výsledky vyšetřování seznámen, ačkoli k seznámení s výsledky vyšetřování fakticky nedošlo, je vzhledem k ustanovení § 166 odst. 6 tr. ř. možné jedině za podmínky, že obviněný a obhájce byli o seznámení s výsledky vyšetřování řádně vyrozuměni (§ 166 odst. 3 tr. ř.), že se nedostavili bez oprávněné omluvy k seznámení s výsledky vyšetřování, resp. že se obviněný v tomto stadiu, tj. kdy už byl podle § 166 odst. 3 tr. ř. vyrozuměn, odmítl s výsledky vyšetřování seznámit. V

posuzované věci nebyly podmínky uvedené v § 166 odst. 6 tr. ř. splněny, protože obvinění ani obhájci nebyli vyrozuměni o seznámení s výsledky vyšetřování (§ 166 odst. 3 tr. ř.) a žádný z obviněných po takovém vyrozumění výslovně neodmítl seznámit se s výsledky vyšetřování. Přitom prohlášení obviněných, že netrvají na dodatečném seznámení s lékařskou zprávou, která vyšetřovateli ještě nedošla, nelze ztotožňovat s odmítnutím seznámit se s výsledky vyšetřování, o kterém již byli vyrozuměni podle § 166 odst. 3 tr. ř.

Nedodržení ustanovení § 166 odst. 1 a násl. tr. ř. je podstatnou vadou přípravného řízení, která rozšiřuje důvody vrácení věci prokurátorovi k došetření.